

وحید شمسایی در گفت و گو با قدس:

قهرمانی فوتسال جهان شدنی است

هیچ کس فکر نمی کرد در فینال بتوانیم تیمی مثل مراکش را که در جهان مدعی است، با این اختلاف گل شکست دهیم. فوتسال ایران نشان داد هنوز حرف های زیادی برای گفتن دارد، اما نباید در باد این برد بخوابیم

■ فکر می کردید به فینال برسید؟

بله، خودم پیش بینی می کردم که با مراکش به فینال برسیم، اما برای رسیدن به این مرحله زحمت زیادی کشیدیم. باید جریان رقابت ها را مدیریت می کردیم.

گزارش

خبر بد لوا برای بارسایی ها

لواندوفسکی: به پایان دوران حرفه‌ای‌ام نزدیک شده‌ام

من حتی از والدین بعضی از هم تیمی هایم بزرگ تر هستم. آن ها با من مثل یک پدر رفتار می کنند. این موضوع گاهی برای من خنده دار است، اما اتفاق بسیار مثبتی در این تیم است». لواندوفسکی درباره عملکرد خوبش در چند سال اخیر اضافه کرد: «این یک رقابت فردی است و من یک ورزش تیمی بازی می کنم. تیم گاهی به ما کمک می کند تا گل یا عنوانی کسب کنیم. فصل گذشته برای من بسیار موفقیت آمیز بود. گل های زیادی زدم و چندین جام بردم که نشان می دهد سطح بازی من بسیار بالا بود.

پس از سال ها حضور در بالاترین سطح، همراه با فشار و انتظارات، زمان هایی وجود داشت که به یک محرک بیرونی نیاز داشتم. باید دوباره با احساسات جدید ارتباط برقرار می کردم. با گذشت زمان، به دیدگاه جدیدی نسبت به بسیاری از چیزها رسیدم. دوران حرفه ای فوتبالم رو به پایان است، اما تا زمانی که هنوز فوتبال بازی می کنم، می خواهم بیشترین بهره را ببرم، نه تنها از نظر ورزشی؛ بلکه از نظر احساسی.

می خواهم لحظه را زندگی کنم و بیشترین بهره را از آن ببرم. به خصوص وقتی به گذشته نگاه می کنم، در بسیاری از سال های دوران حرفه ای فوتبالم حتی زمانی برای لذت بردن وجود نداشت. انگیزه و تمرکز من کاهش پیدا کرد و سپس دستیابی به موفقیت های جدید برایم سخت تر شد. من با این طرز فکر شروع کردم، اما در بلوغ، آن را متفاوت می بینم. خوشحالم که می دانم این دوران پایان خواهد یافت و نمی توانم به آن بازگردم».

لواندوفسکی اعتراف کرد که دیگر به پایان دوران حرفه ای خود نزدیک شده است. او که در حال حاضر همراه تیم ملی لهستان است، تأیید کرد که در ۳۷ سالگی دوران حرفه ای فوتبالش رو به پایان است، اما می خواهد بیشترین بهره را از آن ببرد، نه تنها در سطح ورزشی؛ بلکه از نظر احساسی نیز همین طور است. این شماره ۹ بارسا که در چهارمین و آخرین فصل قراردادش با این باشگاه قرار دارد، در گفت و گو با TV Sport اظهار کرد: «به زودی برای تصمیم گیری درباره اینکه می خواهم چه مسیری را انتخاب کنم آماده خواهم بود و خواهید دید گزینه هایم چیست». در ادامه صحبت هایش روشن کرد که برای بررسی گزینه هایش زمان می گذارد. این بازیکن گفت: «من آرام هستم. نمی دانم چند ماه دیگر کجا خواهم بود یا چه خواهم خواست. مجبور به انجام هیچ کاری نیستم و عجله ای هم ندارم. باید بگویم که انتقال به بارسلونا و زندگی در یک فرهنگ متفاوت نیز من را تغییر داد. تولد دخترانم شروع کرد به ترک انداختن در پوسته ای که طی سال های طولانی ساخته بودم». فرصت بازی برای بارسا در کنار بازیکنان آکادمی جوان و با استعدادی مانند لامین یامال برای یک بازیکن کهنه کار مانند لواندوفسکی انگیزه ای واقعی محسوب می شود: «این واقعاً برای من دلگرم کننده است

که بدانم تعداد زیادی از پسرهای زیر ۱۸ سال در بارسلونا حضور دارند. آن ها واقعاً به من انرژی مضاعف می دهند. من در میان آن ها احساس راحتی دارم. به یاد می آورم زمانی که نوجوان بودم و در آن سن چه کارهایی می کردم.

■ به نظر شما فوتسال آسیا در چه سطحی قرار دارد؟

فوتسال در آسیا رشد زیادی کرده است. مثلاً همین تیم عربستان که چند سالی است فوتسال را جدی گرفته، در آینده تبدیل به تیمی قابل احترام خواهد شد و مدعی می شود. نباید فکر کنیم فقط ما همیشه در قله هستیم. همه تیم ها تلاش می کنند به سطح فوتسال ایران برسند، ما را آنالیز می کنند و با هدف شکست دادن ما وارد مسابقات می شوند. سال هاست کار فوتسال ایران در آسیا سخت شده است.

■ پیروزی مقابل مراکش چه اهمیتی داشت؟

بسیار مهم بود. ما با قهرمانی در بازی های کشورهای اسلامی و پیروزی قاطعانه مقابل مراکش، جان تازه ای به فوتسال ایران دادیم. هیچ کس فکر نمی کرد در فینال بتوانیم تیمی مثل مراکش را که در جهان مدعی است، با این اختلاف گل شکست دهیم. فوتسال ایران نشان داد هنوز حرف های زیادی برای گفتن دارد، اما نباید در باد این برد بخوابیم.

■ عملکرد بازیکنان را چطور ارزیابی می کنید؟

نمی توانم از بازیکن خاصی نام ببرم. کل تیم فوق العاده بودند. بچه ها از جان مایه گذاشتند و نشان دادند هنوز قدرت بزرگی در آسیا و جهان هستیم.

■ هدف اصلی شما برای آینده چیست؟

مطلوب من این است که در جام جهانی بعدی بهترین عملکرد را داشته باشیم. قهرمانی دشوار است اما نشدنی نیست. نمی خواهم قولی بدهم که نتوانم به آن عمل کنم، اما به دلیل سال ها حضور در جام جهانی به عنوان بازیکن، تجربه کافی دارم تا بتوانیم تیم را در این مسابقات به بهترین شکل هدایت کنیم.

■ برای موفقیت در جام جهانی چه نیازهایی وجود دارد؟

بازیکنان باید تمام تلاششان را بکنند و فدراسیون فوتبال هم باید امکانات کافی در اختیار ما قرار دهد تا بتوانیم در جام جهانی آینده بهترین عملکرد را داشته باشیم.

همچنین معتقدم فوتسال ایران باید بیشتر در مسابقات تدارکاتی شرکت کند. البته ما پیش از جام جهانی بعدی باید در جام ملت های آسیا حاضر شویم که این مسابقات نیز از اهمیت بسیاری برخوردار است و امیدوارم در نهایت آمادگی راهی این مسابقات شویم.

زیر ذره بین

صلاح و دوستانش مات و مبهوت ماندند

اورونوف، بهترین گل سال و خداحافظ!

گزارشگر تلویزیون امارات تازه معرفی نام بازیکنان را تمام کرده بود که اوستون اورونوف در یک رفت و برگشت با اشتباه عثمان مروان در مقابل خط دفاعی مصر صاحب توپ شد و ناگهان با یک یورش عجیب و غریب به قلب دفاع مصر، با جا گذاشتن چهار بازیکن مصر، توپ را وارد دروازه محمد قاضی کرد.

این گل در حالی به ثمر رسید که چشم همه به دنبال محمد صلاح فوق ستاره تیم مصر بود، اما اورونوف تنها چهار دقیقه زمان می خواست تا نشان دهد او ستاره اصلی میدان است. هزاران هوادار مصری حاضر در ورزشگاه العین که در حال تشویق تیمشان برای پیروزی مقابل ازبکستان در دومین بازی تورنمنت چهار جانبه بودند، برای نخستین بار بازیکنی سریع و تکنیکی با شماره ۱۱ را در تیم حریف مشاهده کردند که خیلی ریلکس و با اعتماد به نفس، بعد از گلی که با یک شاهکار فردی به ثمر رسید، با لیخندی کم رنگ در صورت، به جمع دیگر بازیکنان سفیدپوش ازبکستان رفت و شادی خود را با آن ها تقسیم کرد. در حالی که انگار از این گل استثنایی چندان هم هیجان زده نبود.

با این حال اورونوف ۱۲ دقیقه دیگر زمان می خواست تا این بار روی پاس الدور سومورودوف، از سمت چپ وارد محوطه جریمه شود و در یک حرکت سریع گلر مصر را جا بگذارد و از گوشه محوطه جریمه به سمت دروازه برود.

اورونوف خیلی آرام و با حوصله به سمت دروازه رفت و در حالی که مدافع مصر هم آنجا حضور داشت، گل دوم را به ثمر رساند و تیمش را در آستانه یک برد بزرگ برابر تیم پرستاره مصر قرار داد. نیمه نخست به پایان رسید، اما قصه اورونوف در سال گذشته بدون مصدومیت نبوده است. این بار هم در دقیقه ۵۱ دوبرین چهره این بازیکن را نشان داد که دچار آسیب دیدگی شده و لنگان لنگان زمین را ترک می کرد. به این ترتیب اورونوف پس از یک درخشش استثنایی دوباره مصدوم شد و نتوانست به بازی ادامه دهد تا ذوق و شوق هواداران پرسپولیس هم کور شود و حالا آن ها جویای وضعیت آسیب دیدگی این فوق ستاره خود خواهند بود. شاید دوباره فیفادی، اورونوف را از پرسپولیس بگیرد.

خبر

تیم ملی بسکتبال با ویلچر ایران سوم آسیا شد

در آخرین روز از رقابت های بسکتبال با ویلچر قهرمانی آسیا و اقیانوسیه که به میزبانی تایلند در حال برگزاری است، تیم ملی بسکتبال با ویلچر ایران در مرحله رده بندی به مصاف تیم کره جنوبی رفت و با نتیجه ۵۷ بر ۴۴ این تیم را شکست داد و سوم آسیا شد.

در پایان این رقابت ها سهمیه مسابقات جهانی ۲۰۲۶ کانادا میان تیم های قهرمان و نایب قهرمان توزیع می شد که تیم ایران از کسب سهمیه جهانی باز ماند و تنها موفق به کسب سهمیه بازی های پارا آسیایی ناگویای ژاپن شد.

وینگر استقلال بازی بعدی را هم از دست داد

موسی جنیو که از مدتی پیش به دلیل مصدومیت در ترکیب تیم خود حاضر نبوده، تصور می شد طی روزهای گذشته در تمرینات گروهی استقلال حضور پیدا کند، اما این اتفاق رخ نداده است، جنیو همچنان مراحل درمانی همسترینگ خود را سپری می کند و امیدوار است زودتر به تمرینات برگردد. این وینگر مالیایی دیروز به محل تمرین آبی پوشان رفت و زیر نظر پزشکان کارهای اختصاصی انجام داد، اما فعلاً در تمرینات تیمی غایب است. با این تفسیر وینگر خارجی استقلال در بازی جام حذفی مقابل پادیاب خلخال هم غایب خواهد بود و تلاش می کند به بازی بعدی مقابل الوصل در لیگ قهرمانان آسیا برسد.

کارتال و ضربه ای که از پرسپولیس خورد

اسماعیل کارتال که برای ادامه کار در پرسپولیس چندان علاقه نشان نداد و خواهان فسخ یک طرفه قراردادش با این باشگاه در تابستان شد، تا الان نتوانسته تیمی برای خود دست و پا کند. او امیدوار بود با رفتن مورینیو از فتر باغچه به تیم محبوبش برگردد، اما مدیران این باشگاه به وی اعتماد نکردند.

در این مورد شنیدیم یکی از دلایل اصلی که کارتال فعلاً در کشورش و حتی کشورهای همسایه پیشنهاد سرمربیگری ندارد عملکرد ضعیف او در پرسپولیس بوده است. او با این تیم که در ۱۰ سال اخیر با قهرمان بوده و با نایب قهرمان، سوم شد و حتی نتوانست سهمیه آسیا را بگیرد. در جام حذفی و لیگ نخبگان هم ناموفق بود تا با کارنامه خیلی بد راهی کشورش شود. در کنار این مسائل، نیمه کاره تیمش را رها کرد و رزومه بدی در کارنامه مربیگری اش گذاشت.